

підставою для відкриття розрахункового, валютного, спеціального та інших рахунків в установах банків, виготовлення печаток і штампів.

Засновником може бути як приватна особа (приватний підприємець) так і будь-яка організація, навчальний заклад або комерційна фірма.

Підтримки у музеїв практично немає. Кожен виживає, як вміє.

В Україні існує низка законів, які, начебто, повинні надавати допомогу у вирішенні проблем музеїв. Але в реальному житті вони не працюють. І коли виникають проблеми, музеї залишаються один-на-один.

Джерела та література

1. Про музеї та музейну справу : закон України : за станом на 29 червня 1995 року / Верховна Рада України. – К.: Парлам. вид-во, 1995. – С. 191.

2. Про затвердження Положення про державну реєстрацію, перереєстрацію та облік музеїв [Електронний ресурс] : наказ, положення, рекомендації. – Електрон. дані. – К., 1996. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0350-96> (дата звернення 23.10.2016). – Назва з екрана.

3. Бездрабко В. Класифікація архівних документів: проблеми і пошук / В. Бездрабко // Архівознавство. Археографія. Джерелознавство: міжвідом. зб. наук. праць. – К., 2002. – Вип. 5. – С. 179–184.

4. Музей [Електронний ресурс] : стаття. – Електрон. дані. – К., 2016. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Музей> (дата звернення 23.10.2016). – Назва з екрана.

Тетяна Куш

Наук. керівник – к.пед.н., доц. Ісаєнко Т. К.

м. Полтава

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ АРХІВНОЇ СПРАВИ

Архівна справа є важливою складовою інформаційної та культурної сфери життєдіяльності суспільства, що охоплює наукові, організаційні, правові, технологічні, економічні та інші питання, пов'язані з нагромадженням, обліком, зберіганням юридичними і фізичними особами архівних документів та використанням відомостей, що в них містяться.

За роки української незалежності розвинуто важливу ланку архівної системи – підготовка кадрів і науково-методичне забезпечення архівної справи. Розширилася система архівної освіти – зараз фахівців у цій галузі готують понад десять вищих навчальних закладів. В Україні видаються кілька наукових архівознавчих часописів, які публікують численні дослідження й документи. Українські архівісти встановили тісний зв'язок з міжнародною науковою спільнотою. Вони беруть активну участь у діяльності Міжнародної ради архівістів та інших європейських і світових архівних організацій [1, с. 159].

Сучасний стан архівної справи викликає глибоке занепокоєння, є вагомою підставою для вжиття кардинальних заходів, оскільки матеріально-технічна база державних архівних установ морально й фізично застаріла, не

відповідає сучасним стандартам і потребам. Лише половина державних архівних установ забезпечена приміщеннями й обладнанням, які відповідають нормативним вимогам щодо зберігання документів та роботи з ними. Ще гіршим є становище в архівних підрозділах та службах діловодства підприємств, установ і організацій. Значно знизився статус цих структур, погіршилось їх матеріальне й кадрове забезпечення. Також упродовж тривалого часу не ведеться будівництво сучасних архівосховищ, не виробляється спеціалізоване технологічне обладнання.

Вирішити всі ці проблеми без достатнього і стабільного бюджетного фінансування неможливо. У зв'язку з цим із метою надання державної підтримки щодо розв'язання проблем збереження документів Національний архівний фонд (НАФ) мав постанову КМУ, яка повинна була створити умови для гарантованого зберігання документів НАФ; забезпечити повноцінний захист усіх цінних архівних документів, що є надбанням української нації; уніфікувати законодавство з питань архівної справи й діловодства; зміцнити матеріально-технічну базу архівних установ та поліпшити умови роботи їх працівників; наблизитися до європейських стандартів рівня зберігання та користування документами НАФ. Але програма не дала позитивного результату в розвитку та вдосконаленні архівної справи [2, с. 17].

Отже, низка проблем, що виникає на сьогодні у сфері архівної справи має бути вирішена і спрямована на збереження та примноження НАФ як складової всесвітньої культурної спадщини для формування національної самосвідомості українського народу; здійснення дієвого контролю за станом діловодства, експертизою цінності та збереженістю архівних документів на підприємствах, в установах і організаціях з метою якісного формування НАФ; упровадження електронного документообігу; забезпечення ефективного функціонування державної системи страхового фонду документації.

Джерела та література

1. Горбов І. В. Вплив показника заломлення матеріалу підкладки на глибину інформаційного рельєфу оптичних носіїв / І. В. Горбов // Реєстрація, зберігання і оброб. даних. – 2009. – Т. 11. – № 1 – С. 156 – 162.
2. Гінзбург О. П. Підсумки роботи архівних установ України за 2009 рік та завдання на 2010 рік / О. П. Гінзбург // Архіви України. – 2010. – № 1 (267). – С. 7 – 24.

Мар'яна Яворська

**Наук. керівник – к.і.н., доц. Боднарчук Ю. Ю.
м. Тернопіль**

КОМУНІКАТИВНА ТЕХНОЛОГІЯ ПАБЛІК РИЛЕЙШНЗ У СФЕРІ БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ

Діяльність паблік рилейшнз існувала протягом всієї історії людства як один з елементів управління суспільством. Прообрази служб паблік рилейшнз можна знайти на Стародавньому Сході, в Давньому Єгипті, в Древній Греції, Римі і т.д. Вперше ж вираз «public relations» висловив в 1807 р. президент США Томас Джефферсон у своєму «Сьомому зверненні до